

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 6628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalci: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 207 Tues., Sept. 5, 1944

Ko se bodo vračali iz pekla!

Ni nam treba govoriti o 12 ali 13 milijonih ameriških fantov, ki so danes sredi najhujše bojne vihere, ki jo je svet še videl, v pravcatnem peklu, za katerega so iznašli človeški možgani strahovito uničujočo silo za pobijanje in mrcvarjenje človeških življenj.

Vzemimo kar majhno peščico ogromne ameriške bojne sile, vzemimo samo naše Clevelandčane, kakih 140,000 mož, ki se bodo, kolikor se jih pač bo, vrnili iz pekla domov v vsakdanje življenje.

In kaj bodo našli doma, ali boljše: kaj pričakujejo najti doma? Ali bo nanje čakalo dobro plačano delo v tovarni, v uradu, v trgovini ali kjerkoli? Morda za nekatere, morda za vse, morda za nobenega! Kakor bodo časi oziroma — kakor bo obratovala industrija in trgovina.

Absolutno nobene garancije nimajo, da je ali da bo zanje preskrbljeno, ko bodo slekli uniformo, obesili puško na klin in prišli nazaj v pravo življenje, kjer jim ne bodo več brenčale svinčene muhe okrog ušes.

Res je, da ne bodo prišli vsi nakmalu nazaj. Morda bo vzelo eno leto ali dve, predno bodo prišli vsi domov. Dlje ne, ker mi Amerikanci ne ostanemo dolgo v vojni, ko je boj enkrat končan. Kongres bo vzel armado iz rok generalov in predsednika in jo začel pošiljati domov.

Sto in štirideset tisoč Clevelandčanov bo zopet med nami, za katere skrbi zdaj armada oziroma vlada z našim denarjem. Kdo bo skrbel pa zanje potem, ko jih bo armada častno in pohvalno odslovila, češ, da so dobro izvršili svojo nalogo? Pač, kongres oziroma država bo skrbel zanje. Dobivali bodo nekaj dolarjev mesečne podpore, če ne bodo mogli dobiti dela. Nekaj je že, pa kaj je to v primeri s žrtvami, ki so jih in ki jih bodo morali doprinesiti v tej vojni, ko leta in leta ne bodo videli svojih domačin, ko so morali po celotne in mesece spati v mlakazah v strelskih jarkih, ko se po cele dneve niso mogli niti pošteno umiti, niti preobleči.

Kaj je to v primeri z nami doma, ki smo služili, kolikor je kdo hotel, ki smo tudi v vojnem času sedeli pri polnih mizah? Ali je to vse, kar so si naši fantje prislužili v dveh, treh ali več letih bivanja v peklu?

Ali kdaj pomislimo na vse to, ali se kdaj spomnimo, kaj smo dolžni onim, ki so nesli svojo glavo v smrtno nevarnost daleč tje na tuje fronte, ki smo jim pripovedovali, da gredo v boj za nas, za domovino, za boljši svet?

In če nas ali če bi nas morala skrbeti bodočnost teh naših borcev, ki bodo prišli domov vsaj zdravi, celi, kako šele bi nas morala skrbeti bodočnost onih, ki bodo poslani domov brez rok, brez nog, slepi, pohabljeni, živi mrlič!

Pravijo, da bodo morale vzeti industrije vrnivše vojake zopet nazaj na delo. Dobro, saj jih bodo najbrže vzele, dasi je vprašanje, kdo jih bo prisilil v to, če jih ne bodo hotele. Toda kje bodo pa dobili delo oni, ki svojih prejšnjih delodajalcev ne bodo več dobili v businessu? Kam bodo šli pa ti?

Mi ne vidimo okrog sebe nobenih pravih in solidnih načrtov za rehabilitacijo vrnivših vojni veterani. Res je, da so razne civilne skupine, ki se zavzemajo za to, pa to so le razgovori in lepe besede. Manjka pa drastičnih, konkretnih načrtov, garancije manjka za sigurno bodočnost našim borcem.

In če govorimo še v manjšem obsegu in pogledamo v naše lastno slovensko življenje, ki smo le drobtinica v deželi, kaj pa pripravljamo mi za naše vrnivše fante? Ali se kdo zmenja zanje? Res je nekaj društev, ki je pripravilo par dolarjev za ta slučaj, pa kaj bo to. V javnosti ne opažamo nobenih nasvetov, nobenih predlogov, nobene skrbi, nobenih misli glede bodočnosti vojni veterani. Vidimo pa vsepolno pričkanje, debat, natolevanje in slamopukanje za prazen nič, ali za nekaj, ki nas kot Amerikance ne briga nič.

Da, mi imamo čas in denar za politične kongrese, ki nimajo prav nobene zveze z našim ameriškim življenjem. Navdušujemo se za stvari in za razne politične akcije 3,000 milj daleč, nimamo pa niti minute časa, da bi se ustavili ob skrbi, kaj bo z našimi lastnimi fanti, ki se bodo vrnili domov, polni malarije, revmatizma, ali pa še hujše — brez telesnih udov, ki jih bodo morali pustiti daleč na tuji fronti, domov bodo pa prinesli le svoje borno življenje brez vsake bodočnosti, kjer bodo po raznih bolnišnicah čakali na — smrt.

Materi ali očetu, ki sta poslala svoje meso in kri v ta peklo, se trga srce pri misli na vse to. Nimajo pa časa misliti na take stvari oni, ki ne vedo, kaj se pravi čakati dneve in noči na poročilo od sina.

Ako pogledamo okrog sebe, bomo videli, da so v takih nezmisljnih akcijah večinoma taki, ki nimajo nobenega svojcev v vojni. Taki se pač lahko navdušujejo za razne komunistične junake tam preko. Taki se pač lahko trkajo na prsa in govore o potrebi revolucije, ker je njih edini otrok, kakša punčara, lepo doma v njih naročju. Ampak naj bi taki enkrat prejeli od vojnega oddelka obvestilo "... z obžalovanjem vam moramo naznaniti, da je vaš sin padel ...", ali pa "... vaš sin je šet med pogrešanimi, kadar bomo kaj natančnega vedeli, vam bomo sporočili ...". Kadar bi eden ali drugi teh naših takozvanih "voditeljev," ali "voditeljic" dobil kako tako pošto, bi ga kmalu minilo veselje hoditi na politične kongrese ali lomiti kopja po časopisih za ekskomunistične agente.

BESEDA IZ NARODA**Sadje dobro kaže**

Hubbard Rd. — Poletje se drobi v kosce z vso naglico in bo že kmalu pripihal tisti nezaželjeni veter, katerega se že vnaprej bojim. Ti poletni časi so bili res prijetni, ne zaradi preobilnega dela, ampak zato, ker so nas prijatelji obiskovali prav pogosto kljub velikim težočam radi gazolina.

Kot sem poročal že v zadnjem dopisu, so bili pri nas na oddihu Kuncičevi ali John Perrotti in sicer v moji pisarni. Kdo pa ne pozna teh ljudi, ki imajo svojo krasno restavracijo in gostilno na 156. cesti v Collinwoodu. Čital sem v nekem angleškem časopisu iz Clevelanda kaj laskavo pohvalo o njih podjetju in da so njih prostori najčistejši v mestu. To je res častno zanje in o tem sem prepričan tudi jaz sam, ker sem večkrat zahajal tja, ko sem jim še donajal jajca in druge dobrote. No, saj pa tudi še danes kupujejo pri meni. John Perrotti kakor tudi vsi v njih družini so jako prijazni in zato jim pa tudi kupčija gre tako od rok in uspeva. Postregli so mi s tistimi dobrotami, ki so za gašenje žeje.

Po ovinkih pa sem izvedel, da nas bodo v bližnji bodočnosti zopet obiskala dekleta oziroma bodo prišle k nam na oddih in sicer zopet v moj urad. Tako ni letos drugega kot sama "mufenga" mojega pisalnega orodja. Katere bodo prišle, mi pa še ni znano, pravijo pa, da bodo kar štiri. Bom pa že prihodnjič kaj več poročal.

Obiskala me je tudi moja mati iz Broughtona, Pa. Dolgo časa je že ni bilo naokoli. Noja, saj bi se pa tudi spodobilo, da bi jo tudi jaz kaj večkrat obiskal, ker sva si pa z delom preveč na roke, pa ne morem nikamor, saj še toliko nimam časa, da bi šel v Cleveland, kjer vem, da me kaj nestrno pričakujejo.

Torej moja mati je že kaj v letih, a kljub temu še živahna, saj je pa tudi že 50 let v tej deželi in par tednov pozneje sem jo pa še jaz prilomil za njo. Rečem pa vam, da tisti časi niso bili z rožicami posuti. To je bilo v času demokratskega predsednika Clevelanda. Tisti čas je bil še vse kaj hujšega kot pod Hooverjevo in Rooseveltovo depresijo pred vojno. Kajti takrat je bila Amerika še bolj revna in se ni mogla kar tako dolžiti. No, to je zopet en del zgodovine. Poznejši priseljenci se niso poskušili vsega in morda jih tudi še take dobrote doletijo.

Poletnega dela je že precej storjenega. Čaka pa farmarje še ogromno dela s pospravljanjem koruze in sladkega grozdja, kot pravijo da bo, če se ne bo kar na trti posušilo radi silne suše. To leto niti paradizniki niso tako uspeli kot bi bili morali.

Izgleda pa da bo sadja v izobilju. Breskve, slive in hruške so tako obložene, da se vse lomi. Jabolka so pa letos bolj od muh, a nekaj pa je le precej polnih, da se veje kar lomijo in zopet drugje pa nimajo nič in zopet nekatera jabolčna drevesa letos rode samo po eni strani in po drugi pa nič. Pravijo pa, da jih bo dovolj za vse tiste, ki jih ljubijo, saj nam je pa tudi narava v tej deželi od silne naklonjena, samo pridnih rok je treba, pa je dovolj vsega. Mestni ljudje naj kar Bogu zahvalijo, da imajo take ljudi med sabo, da skrbje za njih zelodce, da niso lačni. Vso čast bi jim morali izkazovati, sicer pa, kaj bi počeli, če bi ne bilo med nami takih ljudi, ki se s kmetijstvom ukvarjajo, kajti farmarstvo je jako naporno delo in vsak ni zato.

Vsak ne more za tako delo

prijet, vsaj jaz zase vem, da ne. Pred leti sem večkrat slišal praviti, da če ima farmar svoje posestvo plačano, da se potem že izhaja in da je lahko brez skrbi. Pa temu ni tako, kajti glavno je, da prinese s seboj na farmo pridne roke in da misli samo na delo in na nič drugega, potem se pa že kako preklada. Plačano farmo imet in pa v senci sedet — ne bo kruha. Pišejo tudi kar na debelo, kakšna kriza in depresija da bo zopet po tej vojni, da si bo marsikdo želel iti na farme. Vsak pa naj dobro že prej presodi, če bo tudi za tako delo, kot ga čaka na farmi, kajti drugače mu farma ne bo nič pomagala in je boljši, da je ni.

Oni dan sem se bil ustavil pri naših prijaznih novih farmarjih na 20. cesti, kjer imajo prav prijazno farmico. Hišo so si tako preuredili, da je tako udobna kot vsaka v mestu. Ker pa imajo 10 akrov preveč zemlje, je tukaj lepa prilika za nekoga, da jo kupi in si lahko postavi lep dom. Pravijo, da so prav zadovoljni v teh krajih. Ker so naročniki Ameriške Domovine tudi s zanimanjem čitajo Hubbardske novice in pravijo, da so kar veseli, da je kakšen človek v teh krajih, da malo opiše tukajšnje razmere. Tako vedno malo po malem prihajajo novi naseljenci v te kraje.

V zadnjem dopisu sem bil tudi že omenil, da se je bila pripeljala deputacija oni dan in mi izročila tisto zlato pero v počast in odobravanje za tako neumorno in zanimivo pisanje dpisov. Po pravici rečeno, saj kakšno priznanje menda res zaslužim, ker si svoj talent ubijam in se mučim namesto, da bi kar tako lepo brezbrizno življal. Koliko je takih, da bi si toliko prizadejali za mili narod kot si jaz? In pa še kar lepo brezplačno in pri tem so pa še precejšnji stroški. Le vprašajte druge voditelje slovenskega naroda, koliko zastoj narede za svoj narod. Samo to se mi pa čudno vidi, da se ni nobena druga čitateljica Hubbardskih novic zrajtala in kak kvodriček prispevala, saj sem polagal upanje na več drugih, da se bodo kaj zganile.

Torej, deputacija je obstojala iz petih oseb in sicer dveh moških in treh žensk. Mr. Kollander je bil pa pripeljal to deputacijo. Komaj je zapeljal svoj lepi avto v naš borjač, pa že vidim izstopiti Mrs. Jevnik. Naglo sem pristopil, da sva si podala desnici in še poljub sva si izmenjala v znak prijateljstva. Nato pa izstopi Mr. Jevnik in še dve prijazni dekleti, katerih imen si pa žal nisem zapomnil, ker sem bil preveč presenečen in sem jih pozabil vprašati za imena, ker smo se pogovarjali o tem in onem in so mi tudi povedali, iz kakšnega vzroka da so prišli k nam.

Mrs. Jevnik mi je povedala, da je brala v Ameriški Domovini, da je meni bolj težko priti v Cleveland in mi je naredila to uslugo, da mi je pero kar sama prinesla. Mr. Kollander pa je imel nalašč za to slavnostno izročitev peresa tudi kamestev seboj, da nas je v tako važnem trenutku vzel na sliko. S Tončko stojiva skupaj med

Junaštvo in zvestoba

Zgodovinski roman iz časov francoske revolucije.

sem dosihmal nameraval dati ti tebe učenjaka; a za ti manjka pridnosti in vrnosti. Danes si mi zopet vrsto preskočil, ko si prejel dragoceno listino, ki mi je milostni gospod Einsieki dovolil za prepis! Za karika ali diplomata si pa malo preveč površen in lahčen; pa je ta poklic tudi težavni, zlasti v naših Švicar- deželah, in ne redi moža. Največ talenta bi morda našel za slikarja ali bakroreza; in je v krvi od tvojega očeta. Na dva sta v umetnosti, da le do posrednosti, do enosti, do majhne slave, da zasluži in premore. In tudi ti bi težko več do- stal, ko da te pošljemo v Pa- rizo, da naredimo za častnika v vojski. Morebiti si mi- da ti ni treba služiti za vojsko, ker te vzamem, če se boš držal, za svojega sina in za dediča. A pazi, ne narediš računa brez krč- ni! Sedi na ta stol! Razlo- ži mi okolišev svoj seda- ložaj."

el je ščepec iz zlate tobač- ne cigar pokrova je bil v ravnem vrezu Zurlaubenski ga je potegnil v nos. Pri- je povlekel močne obrvi na čelo. Nato se je usek- rekel: "Premoženje Zur- laubenski ni bilo posebno in, v tudi naše gospodar- ni bilo kaj prida. Naš glav- nihod je bil vedno Fran- ciskanar velikih pokojnin, ki je nam Versajski dvor- al za naše službe — res- je pčelo! Tako mi ni bilo- stikati niti pri izdatkih- mo niti pri nabavljanju- ovinskih spomenikov. Glej- primer "Acta Helvetica" in- "Tugentes!" 400 zvezkov- ki cele pole! Stali so me- enar. In podobe Švicar- akti in v gradov, ki sem jih- zgovinskih knjižnic! In- enake v vsej Švici! Toda- sem, da moram svoje prepriča- nje vselej naravnost od srca po- vedati. Komaj pa so mi bile- ušle besede z jezika, bi jih- bil rad nazaj vzeti: tako se- je generalu napela žila na čelu, znamenje srda, in tako so se- mu bliskale oči. Vendar je še- zadržal izbruh nevolje in mi- je rekel skoro porogljivo:

"Kar strnim, da sem odkril- v tebi tako velikega in umnega- politika, ki zatemi vso mo- drost Švicarskih vlad zadnjih- dveh stoletij! Bržkone si tudi- mnenja, da bi bilo dobro, če bi- se na Francoskem, in pač tudi- pri nas, stari red, stara preiz- kušana državna oblika, pre- ustrojila po prismojenih in- brezbožnih Rusovih naukih?"

"No, boter, da bi bilo na- Francoskem treba popraviti- mnogo vnebovpijočih krivic, ne- boste vendar tajili. Prav tako- bi lahko pri nas v Švici nekaj- več svobode in enakosti..."

"Svoboda, enakost!" se je- zdaj razljutil baron. "Zdaj pa- imam dovolj! To so one blazne- in prevratne ideje, ki jih je- Ženevski norec spravil med- svet. Prav je storila vlada, da- je dala njegove knjige po rab- lju sežgati, in še bolje bi bila- njega za časa sežgala. Odkar- sem te nedavno našel pri čita- nju njegovega "Emila," sem si- že mislil, da si nakažen od nje- govega strupa. Zdaj se kaže! A to ti pravim: političnega san- jarja in novotarskega preku- čuha nikoli ne bom smatral za- svojega sina! Kdor naj kdaj- prebiva v gradu Zurlaubenu, bodi tudi pristaš starih zdravih- načel Zurlaubenov. To preuda- ri do jutri. Zdaj pa v tvojo so- bo! Lahko noč ti nocoj ne re- čem!"

(Dalje prihodnjič)

sti ker štejejo za svoje velik del plemstva. Malopridni voj- voda Orleanski je nevaren vo- ditelj teh ljudi, in d'Hervilly po pravici zahteva, da bodi polk telesne straže Švicarjev kar mogoče močan in polnošte- vilen, ker se na zvestobo Fran- coskih čet ni popolnoma zane- sti. Bog ve, ako bi imel le 10 let manj, sam bi hitel na Fran- cosko, da bi še enkrat zavihel meč v obrambo plemenitega in dobrega Ludvika XVI."

Baron se je bil zelo razbur- jen dvignil, in tudi jaz sem vstal. "Če bi bila le kapljica vojaške krvi v tebi," je zakli- cal, "že kdaj bi bil zaprosil, da bi smel stopiti v Švicarsko te- lesno stražo!"

"Saj mi je tudi čisto prav, na vašo željo iti v Pariz, ako- ravno dobro veste, da sicer ni- sem posebno vnet za vojaško službo pod tujimi prapori. Za domovino bom vedno z vese- ljem..."

"Kaj, pod tujimi prapori?" me je srdito prekinil. "Ali ni- smo tudi v Francoski službi stali pod lastnimi prapori? Ali se nismo tudi tam bojevali za- čast in slavo Švice, ki je skle- nila s Francijo vojaške dogo- vore in, to pravim, ne v škodo naše uboge dežele!"

"Da, da, boter, vem to. Že marsikak milijonek liver je Švica potegnila od Francoskih kraljev za kri svojih sinov. De- nar je povečjem dotekal plemi- škim rodbinam, zlasti Freibur- žanom in Berncem; dežela in ljudstvo sta pa imela od tega malo dobička."

Gotovo sem ravnal neprevid- no, da sem tako govoril svoje- mu očetovskemu dobrotniku, ki je sam, kakor njegovi dedje, imel premoženje, plemstvo in visoko vojaško slavo, od voj- skovanja v Francoski službi. Zlate lilije, ki so se svetile s stropa, bi me bile lahko spr- vile na modrejše misli. Toda z modrostjo in preudarnostjo se nisem nikoli odlikoval in menil sem, da moram svoje prepriča- nje vselej naravnost od srca po- vedati. Komaj pa so mi bile- ušle besede z jezika, bi jih- bil rad nazaj vzeti: tako se- je generalu napela žila na čelu, znamenje srda, in tako so se- mu bliskale oči. Vendar je še- zadržal izbruh nevolje in mi- je rekel skoro porogljivo:

"Kar strnim, da sem odkril- v tebi tako velikega in umnega- politika, ki zatemi vso mo- drost Švicarskih vlad zadnjih- dveh stoletij! Bržkone si tudi- mnenja, da bi bilo dobro, če bi- se na Francoskem, in pač tudi- pri nas, stari red, stara preiz- kušana državna oblika, pre- ustrojila po prismojenih in- brezbožnih Rusovih naukih?"

"No, boter, da bi bilo na- Francoskem treba popraviti- mnogo vnebovpijočih krivic, ne- boste vendar tajili. Prav tako- bi lahko pri nas v Švici nekaj- več svobode in enakosti..."

"Svoboda, enakost!" se je- zdaj razljutil baron. "Zdaj pa- imam dovolj! To so one blazne- in prevratne ideje, ki jih je- Ženevski norec spravil med- svet. Prav je storila vlada, da- je dala njegove knjige po rab- lju sežgati, in še bolje bi bila- njega za časa sežgala. Odkar- sem te nedavno našel pri čita- nju njegovega "Emila," sem si- že mislil, da si nakažen od nje- govega strupa. Zdaj se kaže! A to ti pravim: političnega san- jarja in novotarskega preku- čuha nikoli ne bom smatral za- svojega sina! Kdor naj kdaj- prebiva v gradu Zurlaubenu, bodi tudi pristaš starih zdravih- načel Zurlaubenov. To preuda- ri do jutri. Zdaj pa v tvojo so- bo! Lahko noč ti nocoj ne re- čem!"

(Dalje prihodnjič)

se prepričal, da ni v njih ka- kega gafa. To pa vse zato, da se varuje davkoplačevalce.

"Prav tako v kriminalnih zadevah bi moral biti okrajni prosekutor takoj na delu in ne šele čakati, da ga na to prisili- li časopisje in javno mnenje. Tako na primer vsakdo ve, da je bilo v zadnjih šestih mesecih veliko sleparije z gazolin- ski znamkami, pri tem je bila dokazana tatvina in ponever- ba."

"Prepričan sem, da prebival- ci našega okraja so vsi priprav- ljeni hraniti z gazolinom, da ga ostane čim več za vojne po- trebe in gazolin, ki je bil name- njen poštemim ljudem, je šel v roke goljufov in sleparjev ne- postavnim potom. Bili so na rokah dokazi, s katerimi bi se bilo lahko prišlo vsej slepariji do dna. Človek ki nima veselja do dela, nima prostora v ura- du okrajnega prosekutorja."

"Moj namen ni, da bi vam obljubljal, kaj bom naredil, če bom izvoljen, kajti to pripo- veduje vsak kandidat. Govorim samo o uradu kot takem; re- čem samo toliko, da če se člove- ku godi krivica, mu mora da- na možnost, da se zgledi v pro- sekutorjev uradu. Če so mu znani kriminalci v okraju, bi mu moralo biti možno to pove- dati brez strahu okrajnemu prosekutorju. Davkoplačevalci v okraju pa bi se morali počuti- ti, da je prosekutor njih mož, ki jim bo varoval njih imovino in njih pravice."

Ammerman je poročen, ima tri hčere in živi v Shaker Heights.

Ralph Ammerman

Ammerman je šest čevljev visok mož, postavne osebnosti in obraza, da se mu takoj vidi, da misli resno.

Kot mnogo Clevelandčanov je bil tudi Ammerman rojen v malem ohijskem mestecu Ea- ton, Ohio. V Cleveland je pri- šel v šole in potem študiral pravo na Western Reserve. Med tem pa je prišla prva sve- totna vojna in je bil tudi on poklican v službo domovine preko morja od 1917 do 1919. Advokatske posle vodi v Cleve- landu že od leta 1920 in je dru- žbi Wilkin, Krewson & Ammer- man. Bil je komandir post 47, bivši podpredsednik Cuyahoga County Council of the Ameri- can Legion, je Past Judge Ad- vocate of the Cuyahoga Coun- cil of the Veterans of Foreign Wars in Past Judge Advocate of the Department of Ohio of the Army and Navy Union. On je tudi član okrajne in cleveland- ske advokatske zbornice.

Ammerman ima posebne ide- je glede okrajnega prosekutor- skega urada in pravi: Kot vi- dim, je delo okrajnega prose- kutorja, da štiti prebivalce ok- rajna pred raznimi kriminalci in goljufi. To pa ne pomeni, da se mora mirno čakati, da je zločin izvršen in da ga razgla- sijo časopisi in tako prisilijo akcijo od strani poklicanega urada. Dolžnost okrajnega pro- sekutorja je, da ve za vse take stvari. Po mojem mnenju, če hoče biti okrajni prosekutor res za ljudi, bi morale biti nje- gova vrata odprta vsak čas vsakemu, ki bi iskal nasvetov ali pomoči v tem uradu.

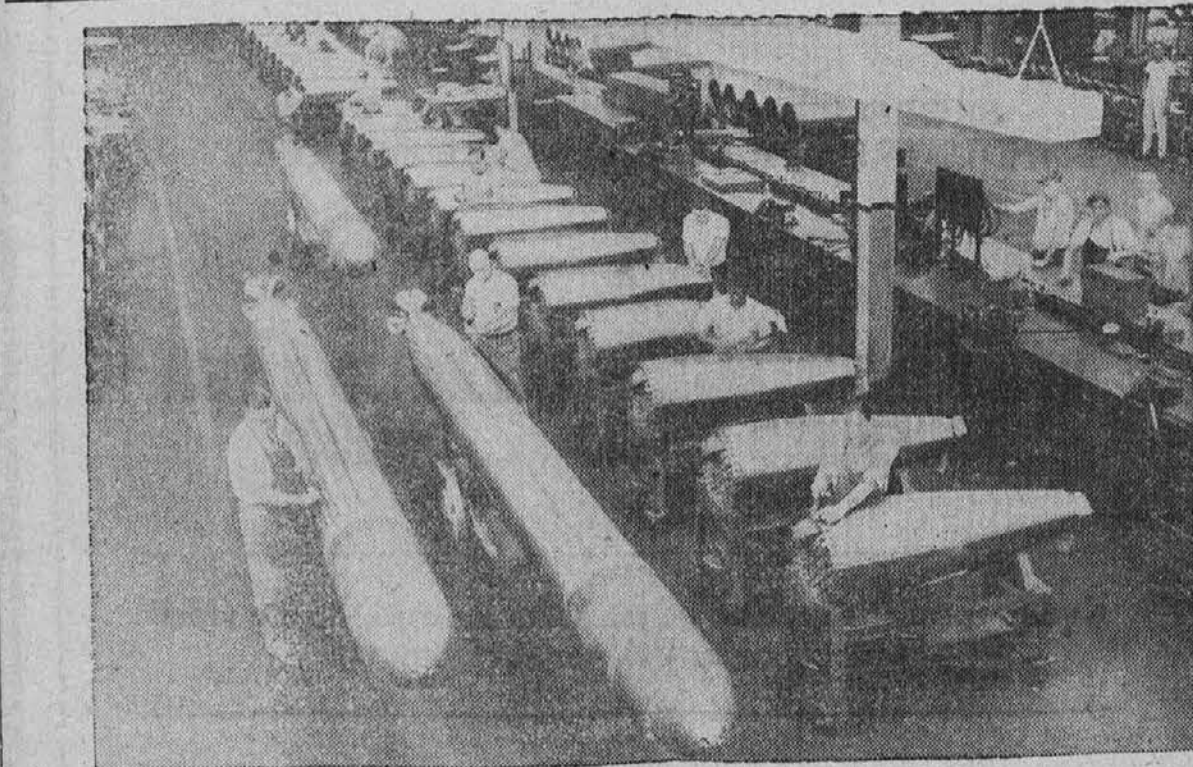
"Po mojem mnenju je tudi naloga okrajnega prosekutor- ja, da pregleda delovanje okrajnih uradnikov, če se vsi posli vrše kot to zahteva posta- va in brez vsake korupcije. Za- veden prosekutor, bi gotovo pregledal vse okrajne kontrak- te za razen material in dela in

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobiti v va- še polno zadovoljstvo pri dr. Zup- niku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK
6131 St. Clair Ave.

vhod na 62. cesti, Knausovo po- slojpe. (Sept. 2, 5)

Od pričetka vojne je Japonska zgubila že nad tisoč raznih ladij, katerih mnoge so bi- le zadete od torpedov, kot nam jih predstavlja gornja slika. Prizor je posnel v eni največ- jih torpedo tovarnih v tej deželi in sicer v Ameritop tovarni v Forest Park, Ill.

300 ujetnikov, kar je uradno sporočilo od vojnega oddelka.

Mrs. Kiaer je bivša Alice Damosch, najstarejša hči Wal- ter Damoscha, slavnega glas- benika in vnukinja James G. Blaine, nekdanjega državnega tajnika. Ona je pripravljena, da bo sorodnikom in prijate- ljem vojnih ujetnikov poveda- la, kaj Rdeči križ vse stori za- nje.

Lahko boste stavili tudi vpra- šanja, na katera boste dobili odgovore, da se vam bo razja- nilo, če vam ne bo kaj razum- ljivega. Mrs. Kiaer pride iz glavnega stana Rdečega križa iz Washingtona. Bila je tudi predsednica newyorške mla- dinske lige in aktivna je v dru- gih raznih organizacijah.

"Prepričan sem, da prebival- ci našega okraja so vsi priprav- ljeni hraniti z gazolinom, da ga ostane čim več za vojne po- trebe in gazolin, ki je bil name- njen poštemim ljudem, je šel v roke goljufov in sleparjev ne- postavnim potom. Bili so na rokah dokazi, s katerimi bi se bilo lahko prišlo vsej slepariji do dna. Človek ki nima veselja do dela, nima prostora v ura- du okrajnega prosekutorja."

"Moj namen ni, da bi vam obljubljal, kaj bom naredil, če bom izvoljen, kajti to pripo- veduje vsak kandidat. Govorim samo o uradu kot takem; re- čem samo toliko, da če se člove- ku godi krivica, mu mora da- na možnost, da se zgledi v pro- sekutorjev uradu. Če so mu znani kriminalci v okraju, bi mu moralo biti možno to pove- dati brez strahu okrajnemu prosekutorju. Davkoplačevalci v okraju pa bi se morali počuti- ti, da je prosekutor njih mož, ki jim bo varoval njih imovino in njih pravice."

Ammerman je poročen, ima tri hčere in živi v Shaker Heights.

Ammerman je šest čevljev visok mož, postavne osebnosti in obraza, da se mu takoj vidi, da misli resno.

Kot mnogo Clevelandčanov je bil tudi Ammerman rojen v malem ohijskem mestecu Ea- ton, Ohio. V Cleveland je pri- šel v šole in potem študiral pravo na Western Reserve. Med tem pa je prišla prva sve- totna vojna in je bil tudi on poklican v službo domovine preko morja od 1917 do 1919. Advokatske posle vodi v Cleve- landu že od leta 1920 in je dru- žbi Wilkin, Krewson & Ammer- man. Bil je komandir post 47, bivši podpredsednik Cuyahoga County Council of the Ameri- can Legion, je Past Judge Ad- vocate of the Cuyahoga Coun- cil of the Veterans of Foreign Wars in Past Judge Advocate of the Department of Ohio of the Army and Navy Union. On je tudi član okrajne in cleveland- ske advokatske zbornice.

MRS. HERMAN KIAER

Mrs. Herman Kiaer, zastop- nica za pomoč vojnim ujetni- kom od narodnega Rdečega kri- ža, bo glavna govornica na se- stanku Clevelandčanov, ki ima- jo svoje sorodnike med vojni- mi ujetniki ali med pogrešani- mi. Ta sestanka se bo vršil pod pokroviteljstvom Red Cross Chapter ob osmih zvečer v pe- tek 15. septembra v glavni dvo- rani v Hotelu Cleveland.

Sorodniki in prijatelji vojn- ih ujetnikov iz Cuyahoga ok- rajja so prijazno vabljeni, da se boste na ta način seznanili z delom, ki ga vrši Rdeči križ v korist vojnih ujetnikov in civil- nih internirancev. Do sedaj ima- mo za naš okraj na seznamu že

300 ujetnikov, kar je uradno sporočilo od vojnega oddelka.

Mrs. Kiaer je bivša Alice Damosch, najstarejša hči Wal- ter Damoscha, slavnega glas- benika in vnukinja James G. Blaine, nekdanjega državnega tajnika. Ona je pripravljena, da bo sorodnikom in prijate- ljem vojnih ujetnikov poveda- la, kaj Rdeči križ vse stori za- nje.

Lahko boste stavili tudi vpra- šanja, na katera boste dobili odgovore, da se vam bo razja- nilo, če vam ne bo kaj razum- lj

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Vertarica stoji precej časa nepremična in še vedno pod pritiskom, kar je malo prej doživela, ter je nestrpno čakala, da se ji razburjeni živci nekoliko umirijo. Ali pa je še mogoče dvomila? Misli li mogoče na obljube? Ali jo mogoče vleče, da bi lepše in prostje živela? Ona zapusti sedaj okno in gre v malo hišico. Takoj nato pa odpre vrata in vstopi v malo neprijetno sobico.

Elizabeta je še vedno nepremično ležala v groznem obupu — oči so ji bile zalite s solzami in njeni obupni vzdihli so zamrlili — v duši pa se ji je porajala strašna misel.

Ona ni čula, da so se vrata odprla, toliko manj da je kdo vstopil. Nahajala se je v tako obupnem položaju, da se ji je pričelo gnjuniti življenje.

Sedaj pa se je dotaknila Dorotija prav nalahno njenih ram.

Elizabeta se je počasi vzravala. Potegnila si je z roko zmedene lase raz čela. Potem pa je vprla svoj pogled v Dorotijo, katera je poleg nje stala. Njena duša pa je strmela v širni zločinski svet.

Trenutno pa sklene roki in zdrkne na kolena pred Dorotijo.

"Dajte mi mojega otroka, samo mojega otroka prosim nazaj!" prosi ona, "jaz ne prosim nič drugega, kot da se me vsmilite in mi daste, otroka nazaj!"

Vertarici se je pri teh besedah trenutno obraz spremenil in nikoli bi si človek ne mogel misliti, da se zamore tako srep pogled kedaj spremeniti v dobrodnejega. Pogled na Elizabeta.

Ako iščete dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje. Cene zmerne in fino delo.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

Anton Janežič

Sheet Metal Work

16019 St. Clair Ave.

Mi popravljamo strehe, žlebove, furneze, kotle in vse, kar spada pod kleparsko stroko.

Vse delo je garantirano.

WIDGOY'S PHOTO STUDIO

485 East 152nd St.
Se priporočamo za izdelavo vseh vrst slik po zmeri ceni. Odprta ob nedeljah.
Zaprta ves dan ob sredah.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

Vam zatekajo noge?

Z gumijasto elastičnimi nogavicami si boste preprečili bolečine nog, če vam ob koncu dneva zatečejo noge. Splačalo se vam bo kupiti par teh nogavic na poskušnjo.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.

beto jo je tako presunil, da se ji je v srce zasmilila.

"Vstanite Mrs. Elizabeta," reče ona, "zaupajte meni! Jaz verujem od sedaj naprej vašim besedam!"

Ko je Elizabeta začula te besede ji je postalo takoj lažje pri srcu in ko se je vstala, je zagrabila za roko vertarico.

"Vi mi verjamete! O, potem bom jaz z vašo pomočjo vendar zamogla doseči resnico, če so resnične besede, katere je Jozua govoril, da me je Edward v resnici pozabil in še poleg tega svojo roko drugi podaril, — če je otrok pri njem — da me ne mara nič več videti!"

Jaz nikakor ne morem tega verjeti Dorotija, bilo bi kaj takega za mene strašno! Ker on me je vedno vroče ljubil!"

"Ali ste vi v resnici z Mr. Edwardom poročeni?"

"Ne držite me za umobolno! Jozua in njegovi podkuljenci so iznašli to pot, samo da so me odstranili. Kar sem vam sedaj povedala, je prava resnica Dorotija, jaz nikakor nisem na možganih bolna, toda Jozua hoče svoje grdo maščevanje nad menoj izpeljati!"

"Ja resnica je, on je strašen, to vam sedaj rada verjamem. Tudi vam verjamem, da se ga bojite. Vse to mi je sedaj jasno."

"Hvala bogu, da mi vendar enkrat zopet ena duša na svetu veruje."

"Ali sedaj mi pa povejte kakaj vas Mr. Jozua Wilson tako črti in zasleduje?"

"Raditega ker nisem hotela biti njegova in tudi nisem mogla, ker bala sem se ga vedno in bežala pred njim, osobito pa, ker sem mojo roko podarila Edwardu," odgovori Elizabeta in nadaljuje s pripovedovanjem pozorno poslušajoči Dorotiji od njene velike nesreče z Edwardom, od njegove ljubezni do nje in otroka ter ločitve. Potem ji je pripovedovala o njenem begu in kako je prišla z Jozuatom skupaj in vse, kar se je od ta čas dosedaj odigralo.

"Usmiljeni bog," — reče vsa razsebe Dorotija in vije roki, "vam se godi velika krivica! Oni so vas potem samo raditega sem spravili, da nebi mogli nikoli več Sir Edwarda videti in z njim skupaj priti!"

"Oni ničvedni lopovi so se izrekli, da sem umobolna in so mi odvzeli otroka! Oh boste usmiljeni z menoj — dajte mi zopet mojega otroka nazaj! Danes je prišel zopet Jozua sem in me skušal za sebe pridobiti — jaz se ga strašno bojim in ga preklinjam, on je pravi hudobni duh! Čudno, predrznil se me je vprašati, da bi mu podarila srce, da bi jaz s to obljubo Edwardovo srce ranila. Rekel mi je, Edward ljubi drugo in se je z njo poročil, dalje me ne bo hotel več za prvo njegovo soprogo pripoznati, in da ne misli nič več na mene, ter da je za mene za vedno izgubljen!"

"In vi verujete v te besede?" vpraša radovedno vertarica.

"V resnici se mi pri takih mislih prične po glavi vrteti, ker res ne vem, kaj bi vrjela Dorotija! On me hoče čakati, raditega mi je vse to pripovedoval, on ima svoje veselje nad tem, da me vidi, da trpim in pri tem misli, da mi bo iz mojega srca z njegovimi besedami Edwarda iztrgal — vendar se to ne bo nikoli zgodilo! Kaj takega se ne more zgoditi, ker jaz ga ljubim z vso mojo koprnečo dušo!"

"Vse je lepo, toda vi morate imeti resnično zagotovilo, Elizabeta Wilson!" reče vertarica odločno, "vi morate vedeti, če so res resnične njegove besede, katere je vam govoril, da vas je Mr. Edward Wilson pozabil in zapustil in če on ve, da se vi tukaj nahajate!"

Moja edina želja dosedaj je bil, poslati mu kako poročilo! Ker jaz mislim, da bo potem prihitel, da me reši in vzame k sebi, toda grozna misel se mi vzbuja; Dora, misel katera mi pretresa — Edward ljubi in poseduje drugo.

Ali je on vrjel, da ste vi mrtvi?

Ker so vsi mislili, da sem mrtva, je gotovo mislil tudi on.

In Jozua Wilson zatrjuje — Da se je Edward poročil že drugič.

To bi bilo strašno, pripomni Dora.

Toda če prav Jozua to zatrjuje, vendar jaz ne morem verjeti njegovim lažnjivim besedam prav nobene stvari!

Ostane nama potem še ena pot, edina gotova pot Mrs. Elizabeta in jaz bom to pot storila za vas, namreč, poiskala bom Mr. Edwarda Wilson.

Hočete vi to storiti? O storite to Dora, prosim vas. Jaz vam bom jako hvaležna za to. Svoje prvo prosto popoldne bom porabila za to, da poiščem Mr. Edwarda Wilson. To vam obljubim! Povedala mu bom, da ste vi tukaj in ga bom vprašala če je resnično že drugič oženjen. —

In kje je moj otrok Dora, tudi za mojega otroka ga vprašajte. Ker temu strašnemu Jozuatu jaz nič ne verujem. On sovraži ljudi in je zmožen najstrašnejšega čina, ne straši se nobenega dejanja. Že samo pri njegovih besedah me obide nepopisen strah, on je strašen lopov. —

Le bodite mirna Mrs. Elizabeta, jaz vam hočem pomagati in zvedeti resnico, ji obljubi Dora, katera je bila že v vsem poučena in je besedam Elizabetinim tudi popolnoma verjela.

Dan, katerega je bila Dora prosta popoldne in zvečer, ki so ga že jako težko pričakovale ona in Elizabeta, je vendar prišel.

Dora se je napravila za pot,

ki ga je hotela ta dan izvršiti v svojo najboljšo obleko. Seveda je bila starodavna, imela jo je že dolgo. Večina so bili to podedovanki kosi v zavodu umrlih. Obleka si je svetlo rujavo obleko, in ogrnila veliko rumeno in rdeče-rožnato ruto, s katero je bila najbolj zadovoljna. Potem si dene na glavo še najboljši klobuk. Tudi svojih velikih rok ni pozabila, ker tudi te so bile v rokavicah.

Tako oblečena je napravila skoro smešen vtis, izgledala je kakor kak preoblečen mož. Sama sebi pa se je zdela tako najlepša in se je podala tako napravljena na pot proti mestu.

Dora je bila polna pričakovanja. Že od začetka je čutila do Elizabete veliko ljubezen. Sedaj pa jo napolnjuje sočutje in materina skrb do nesrečnice. Njene misli so bile samo še kako dobiti pojasnilo in resnico za ubogo Elizabeto.

Ko je prišla do mesta, je vpraševala po Mr. Edward Wilsonu. In pokazali so ji veliko palačo podobno poslopje od Armenije Campbell. Na svojo vprašanje je tudi izvedela, da je Mr. Edward Wilson z neprekosljivo bogato lady poročen.

Prvo resnico je toraj vedela. Dotični, ki ga Elizabeta imenuje svojega soproga in katerega iz celega srca vroče ljubi, je medtem resnično podal svojo

roko drugi. Kaj se bo zgodilo? Kaj bo on rekel, ko mu povem, da Elizabeta še živi, da ni kakor on misli, že med mrtvimi?

S takimi mislimi zaposlena pride do palače in jo prestopi z nji prirojeno odločnostjo.

Služabnik Toby ji pride nasproti in jo vpraša po želji, medtem pa jo ostro premerja iz svojimi pogledi.

Jaz želim Mr. Edward Wilsona. Mu pojasnjuje Dora. Če je on tukaj, me peljite k njemu.

To ne gre tako lahko, ji pojasni služabnik, najprej moram vedeti kdo da ste vi?

"Ni vam treba misliti, da prihajam sem s kako prošnjo, ali podobnega," odgovori Dorotija resno, "jaz prihajam z važnim poročilom k Mr. Wilsonu," in sedaj šele pove služabniku svoje ime.

Toby se je še vedno pomišljal, končno pa se uda ti sitni ženski in se poda po stopnicah v Sir Edwardove sobe, da jo prijavi.

Dobro se je pogodilo. Edward je bil sam in akoravno mu ni bilo naznanjeno ime tujke znano, še manje pa kaj da hoče od njega zapove služabniku, da jo pripelje k njemu.

Sedaj odpelje Toby neokretno in precej nepriljubljeno vertico v po kneževsko opremljeno sobo v kateri se je nahajal Edward in pričakoval nepozna-

ni mu poset. Dorotija se nalahno prikloni in počaka, da služabnik vr-

ta zapre in se odstrani. "Stopite bližje, kopr-

Trije vrhovni poveljniki zavezniskih čet v Franciji: desni je britski general Sir Bernard L. Montgomery, v sredini je ameriški general Omar N. Bradley, poveljnik 12. armade, in na levi pa je general George S. Patton, poveljnik tretje armade v Franciji, ki ga je poznati posebno po njegovem slavnem samokresu, s katerim sta menda neločljiva.

Rodney Adams Heating Service

Dajte pregledati in očistiti vaš grelni sistem SEDAJ. Furneze tiramo in popravimo. DELE za POPRAVILA za vse vrste FURNEZ in PIAHALNIKI inštalirani. Vi lahko obvarujete vaš dom in kurjavi, če inštalirate THERMOSTAT. Mi specializirani AVTOMATISNI TANKI ZA VROČO VODO. Mi imamo STROJE TANKE z 20 letno garancijo. Mi tudi inštaliramo termostate za tako malo kot \$16.50. Proračun zastoj na vseh delih. Delo izvedeno petkov.

21601 Westport Ave.

KENMO

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 51. leto

Članstvo 39,200 Premožanje \$5,500

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 128,43%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

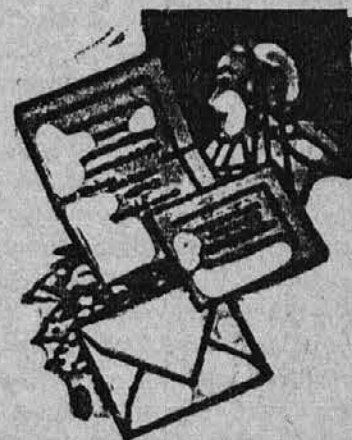
Kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. letne starosti, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikatov, dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se želite vključiti, so vam na voljo vse informacije. Če ste že člani, se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St.

ŽENINI IN NEVESTE

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmeri ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potreščine

NE POZABITE NAJPRED POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini